

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי יצחק (איציק) גרומן ז"ל

בן רבקה ומשה

נולד בירושלים

בתאריך ח' בטבת תשי"ב, 6/1/1952

התגורר בירושלים

התגייס באוקטובר 1969

שרת בחטיבת נח"ל

נפל בעת שירותו

ז' בכסלו תש"ל, 16/11/1969

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 3 שורה: 17 קבר: 8

בן 17 בנופלו

קורות חיים

בן משה ורבקה. נולד ביום ח' בטבת תשי"ב (6.1.1952) בשכונת מורשה בירושלים וכשהיה בן ארבע עברו הוריו לגור בשכונת סנהדריה. הוא סיים בהצטיינות את לימודיו בבית-הספר היסודי על שם סוקולוב והמשיך בבית-החינוך התיכון בירושלים. היו מקצועות שאהב והקדיש להם תשומת-לב רבה, ואילו מקצועות אחרים למד כדי לצאת ידי חובה. אמנם בחר במגמה הביולוגית, אך מטבע ברייתו היה הומניסט ובלמודים ההומניים והחברתיים הגיע להישגים ניכרים. הוא היה "למדן" ונודע בקרב חבריו כ"אנציקלופדיה מהלכת". שנים רבות היה חבר בתנועת "המחנות העולים" ולפני גיוסו לצבא היה חבר בתנועת "השומר הצעיר". בימי לימודיו גובשו מחשבותיו והשקפותיו הפוליטיות, לפי החינוך שקיבל בתנועת הנוער. הוא סבר כי ערכים אלה עומדים בסתירה לדרך החיים של אנשי סביבתו. לכן נקט עמדת מבקר, הבודק את מעשיהם

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

והשקפותיהם של הסובבים אותו. הוא נהג לעזור לחבריו ואף על פי שכלפי חוץ נראה מסוגר בתוך עצמו, למעשה ראה תמיד את טובת הכלל לנגד עיניו. עיקר מעייניו היה נתון לעניינים פוליטיים, אך הדבר לא מנע ממנו מהתעניין בספורט ובכדורגל, באיסוף מטבעות וצילום תמונות נוף. הוא היה בעל נפש רגישה ומבינה והתייחס בכבוד לכל אדם. אף שלא היה דתי, העריך את האיש הדתי והבין את השקפת עולמו. בכלל, ידע להבין ולכבד השקפותיהם של אחרים, וזו תכונה יקרה בקרב הנוער בזמננו. הוא היה איש חברה, אהב לצחוק ולהתבדח, והרבה להאזין למוסיקה וגם כתב דברי שירה שנמצאו בעזבונו. בזמנו הפנוי הרבה לצאת לטיולים בטענו: "צריך לחרוש את הארץ ברגליים", משום שאהב את ארצו בכל לבו. במלחמת ששת הימים התנדב לשירות לאומי, למרות שהיה צעיר לימים, על כך קיבל מכתב הוקרה ממשרד הביטחון, אגף הנוער והנח"ל, בו צוין כי "התנדב לשירות הלאומי המיוחד ומילא את תפקידו במלחמת ששת הימים, תשכ"ז - 1967". לפני שהגיע מועד גיוסו הצטרף לגרעין נח"ל והצטיין שם בפעילותו וברצינותו.

יצחק גויס לצה"ל באוקטובר 1969 והצטרף כחייל בשירות ללא תשלום למשק שהגרעין הלך אליו. עבד בפרדס ובמספוא והתחיל לעבוד כגנן נוי מתחיל. בגרעין הקדיש הרבה מחשבה ופעילות לבעיות הקטנות של הקיבוץ ולבעיות הגדולות של המדינה כולה. הוא סיגל לו את הגיאולוגיה כתחביב ובשעות טיולים וסיורים ספג מראות טבע ונוף למכביר. הוא היה נלוו לחבריו בכל טיול והיה בין הראשונים ש"חרשו ברגליהם" את השטחים ששחררו לאחר מלחמת ששת הימים. יצחק שאף לשלמות בדברים שהתעניין בהם ותמיד ידע להעסיק את עצמו, לחדש ולהמציא. אור ליום ז' בכסלו תש"ל (16.11.1969), והוא לא הגיע עדיין לגיל 18, מצא את מותו. הובא למנוחת עולמים בבית-הקברות שעל הר הרצל בירושלים.

לאחר נפילתו פורסמה מטעם קיבוץ געש חוברת לזכרו בשם "איציק".